

Congres met reddingsactie

Dit voorjaar vond het jaarlijkse congres van de European Cetacean Society (ECS) voor het eerst sinds de oprichting van de ECS in 1987 in Nederland plaats. En passant werd nog even een gestrande bruinvis gered.

Steve Geelhoed, redacteur zeezoogdieren

Bijna 450 studenten en wetenschappers uit 31 landen arriveerden het weekend van 8-9 maart in Egmond aan Zee. Enerzijds om een van de vijf workshops bij te wonen, anderzijds om met bekenden bij te praten voor de conferentie maandag officieel begon. Officieus werd de conferentie traditioneel getrouw zondagavond geopend met een zogenaamde Icebreaker. In een stampvol strandpaviljoen konden de aanwezigen onder het genot van een hapje en een drankje bijpraten over de nieuwste ontwikkelingen in hun vakgebied, zowel vakinhoudelijk als persoonlijk.

Drie dagen presentaties Vanaf maandagochtend lag de nadruk op het eerste. In drie dagen werden de resultaten van diverse onderzoeken in bijna vijftig lezingen en zo'n 240 posters gepresenteerd. Een breed scala aan onderwerpen passeerde de revue, variërend van anatomie en fysiologie tot verspreiding en beleid. Als lid van de congresorganisatie kon ik helaas slechts een deel van de lezingen bijwonen,

onder andere de presentaties van twee van de drie gastsprekers. Jan van Hooff gaf op onnavolgbare wijze een boeiende presentatie 'Intelligence without hands' over intelligentie en zelfbewustzijn bij apen en zeezoogdieren.

En de volgende dag werd het intellect van de toehoorders geprikkeld door de lezing van Andre de Roos 'Communities as a "house of cards": how piscivorous fish may help marine mammals to persist'. Exit voedselpiramide. Uitgaand van een selectie op prooigrootte hoeven verschillende predatoren (bijvoorbeeld walvissen en vissen) in theorie niet met elkaar om dezelfde prooien te concurreren. Zo kan predatie door vissen van kleine prooien weliswaar tot een afname van de totale biomassa van een (prooi)vissoort leiden, maar tegelijkertijd een verschuiving naar oudere en grotere individuen tot gevolg hebben. En daar kunnen walvisachtigen, die over het algemeen grotere prooien prefereren, van profiteren. Voortbordurend op deze theorie ontstaat een interessante paradox. In

plaats van een visserijverbod op enkele commercieel interessante vissoorten zou selectieve visserij op jonge (en dus kleine) vis een positief effect op de dichtheid oudere en grotere (lees commercieel aantrekkelijker) vis hebben. Een vangstverbod op jonge vis zou averechts kunnen werken met alle gevolgen van dien voor toppredatoren als walvisachtigen.

Bruinvis als afsluiting

Na drie dagen lezingen borgen de congresgangers hun naambadges, notitieboekjes en fleeces op. En haalden ze, met name de dames dan, de feestkleding uit de koffer. Tijd voor de traditionele afsluiting, met een diner en aansluitende dansavond. Na enkele uren was het feest al weer voorbij. De meeste congresgangers zochten morrend een bed op. De organisatie ruimde de zaal op. En een handjevol feestgangers slenterde over het strand. Tot hun verbazing vonden ze een levend aangespoelde bruinvis. Toevallig liep er ook een vrijwilliger van S.O.S. Dolfijn mee, zodat een reddingsactie snel in gang werd gezet. Of dit ooit eerder om 4 uur 's nachts is gebeurd, weet ik niet, maar het is ze gelukt. De aangespoelde bruinvis kon naar Harderwijk vervoerd worden om op krachten te komen. Het congres werd enkele weken later symbolisch afgesloten met de vrijlating van deze bruinvis. Tijd om het vizier te richten op de volgende ECS-conferentie, maart 2009 in Istanbul.

Diverse organisaties verleenden een bijdrage aan de organisatie van de conferentie. Een aantal mag hier niet onvermeld blijven: Scheepvaartmuseum, Dolphinfund, IUCN, Kustvereniging, Centrum voor Milieukunde Leiden en Natuurmonumenten.

© SOS Dolfijn

